

پیاده روی اربعین

زمینه سازی برای ظهور

« پیاده روی اربعین، زمینه سازی برای ظهور »

و این زیارت و این راهپیمائی عظیم و با شکوه، تجلی اراده مردمی است که می خواهند و حرکت کرده اند و اراده خود را در جلوی چشم جهانیان به نمایش گذاشته اند تا همه عالم بدانند که خبری در راه است «أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ» و این همان راهی است که امام حسین علیه السلام برای آن قیام کردند و در امتداد آن حضرت مهدی علیه السلام قیام خواهند کرد تا جامعه را به مسیر غدیر و حکومت شایستگان بازگردانند. به امید آن روز

۱- کامل الزیارات: ص ۲۵۵ ح ۳۸۱ و ص ۳۹۲ ح ۶۳۶
 ۲- بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۳۲۹، مقتل الحسین خوارزمی، ج ۱، صص ۱۸۸-۱۸۹، الحیاه با ترجمه احمد آرام، ج ۲، ص ۳۲۳

« پیاده روی اربعین، زمینه سازی برای ظهور »

ای است که حضرت سید الشهداء علیه السلام و فرزند عزیزشان را به تمام دنیا معرفی خواهد کرد و زمینه ساز ظهور منجی عالم بشریت است. این پیاده روی و سیل عظیم جمعیت، توجه همه دنیا را به خود جلب کرده، انسان هایی که در عین تنگدستی و فقر، قسمتی از درآمد یکساله خود را پس انداز کرده تا آن را برای پذیرایی از زائران سیدالشهدا علیه السلام هزینه کنند، خانه و زندگی شان را کامل در اختیار مردمی غریبه و نا آشنا می گذارند مانند یک عبد به زائران خدمت رسانی می کنند چرا؟ مگر چه اتفاقی افتاده است؟ یا مگر قرار است چه اتفاقی بیفتد که این مردم این چنین عاشقانه عمل می کنند؟

این جاست که مردم دنیا با دو سؤال روبرو می شود:

- ۱- این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست؟
- ۲- «أَيْنَ الطَّالِبِ بَدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ» کیست؟

آری! اربعین، تمرینی برای حضور در رکاب ولی عصر علیه السلام بودن است. زیرا تا مردم اراده نکرده و نخواهند که رهبری جامعه در دست امام معصوم علیه السلام قرار گیرد و حاکمیت از اهل باطل گرفته شود، انحرافات در جوامع بشری نیز از بین نخواهد رفت.

« پیاده روی اربعین، زمینه سازی برای ظهور »

حسینی قرار دارد یعنی حسین علیه السلام آغازگر این قیام بوده و مهدی علیه السلام تمام کننده آن خواهند بود. هنگامی که امام زمان علیه السلام قیام خود را از مکه آغاز می کنند پنج ندا سر می دهند:
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الْإِمَامُ الْقَائِمُ؛ آگاه باشید ای جهانیان که منم امام قائم؛
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الصَّمَامُ الْمُنْتَقِمُ؛ آگاه باشید ای اهل عالم که منم شمشیر انتقام گیرنده؛
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطْشَانًا؛ بیدار باشید ای اهل عالم که جد من حسین را تشنه کام کشتند؛
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ طَرَحُوهُ عُريَانًا؛ بیدار باشید ای اهل عالم که جد من حسین را برهنه روی خاک افکندند؛
 أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ سَخَّوهُ عُدَوَانًا؛ آگاه باشید ای جهانیان که جد من حسین را از روی کینه توزی پایمال کردند.
 حضرت بقیه الله خود را به واسطه جدشان به تمام عالم معرفی می کنند و چون تعریف کننده باید شناخته شده تر از تعریف شونده باشد، بنابراین هنگام ظهور تمام عالم باید حضرت اباعبدالله علیه السلام را به خوبی بشناسد تا به واسطه ی ایشان فرزندشان را بپذیرند و اربعین همان وسیله

روز اربعین یکی از روزهای پرازدحام شهر مقدس کربلا است چون زیارت آن بزرگوار در این روز، مستحب می باشد. هر ساله در ایام اربعین، جمعیتی میلیونی به زیارت بارگاه مطهر حضرت سیدالشهدا علیه السلام رفته و مسیر ۸۰ کیلومتری نجف تا کربلا را به صورت پیاده طی می کنند. در روایتی از امام صادق علیه السلام آمده است: «مَنْ اتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ علیه السلام مَاشِيًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ الْفَاحِشَةَ وَ مَحَا عَنْهُ الْفَسِيئَةَ وَ رَفَعَ لَهُ الْفَرْجَ» هر کس پیاده به نزد قبر حسین علیه السلام برود، خداوند برای هر قدمش هزار حسنه می نویسد و هزار بدی را از او می زداید و او را هزار درجه، بالا می برد.

زائرین اباعبدالله علیه السلام عمده های زیادی را پشت سر گذاشته و برای رسیدن به حرم سیدالشهدا علیه السلام قدم های زیادی بر می دارند. بنابر روایت فوق، برای هر قدمی ۱۰۰۰ حسنه نوشته شده و ۱۰۰۰ گناه بخشیده می شود و ۱۰۰۰ درجه به زائر عطا می گردد. بنابراین هر کس پیاده از نجف تا کربلا حرکت کند، ببینید چند میلیون حسنه کسب می کند و به همین اندازه گناه از او بخشید شده و درجه او بالا می رود.

حال سوال این جاست که اگر این همه ثواب و پاداش در یک زیارت سیدالشهداء نهفته است و

پیاده روی اربعین، این همه پاداش دارد، اگر این زیارت و پیاده روی با معرفت زائر توأم گردد چه خواهد شد؟ انسان با داشتن «معرفت» به شأن و مقام امام علیه السلام این معلم واقعی دین پی برده و معرفت به امام پیدا کرده و هدف ایشان را به خوبی شناخته و با شناخت هدف ایشان دلیل قیام امام برای او روشن می گردد و هنگامی که این هدف و علت مشخص شد، آنگاه است که می تواند در مسیر یاری امام خود گام بردارد.

هدف امام حسین علیه السلام

وجود مبارک حضرت سیدالشهدا علیه السلام هنگام خروج از مدینه در وصیتشان به برادرشان محمد بن حنفیه می فرمایند: «إِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا مُفْسِدًا وَلَا ظَالِمًا، إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلْبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِّي، أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ أَنْهَى

عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَسِيرُ بِسِيرَةِ جَدِّي وَ أَبِي»^۲ من برای جاه طلبی و کامجویی و آشوبگری و ستمگری قیام نکردم، بلکه برای اصلاح در امت جدّم به پا خاستم. می خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم و به روش جدّ و پدرم رفتار نمایم. از همین جا به خوبی روشن می گردد که امام حسین علیه السلام هدف از قیام خود را اصلاح کج روی ها در جامعه اسلامی به وسیله

امر به معروف و نهی از منکر معرفی می کنند و این همان هدفی است

که وجود مبارک حضرت بقیه الله الاعظم علیه السلام برای آن قیام می نمایند، نجات عالم از زشتی ها و پلیدی ها و استقرار زیبایی ها و عدالت در دنیا و در یک کلام حضرت حجت علیه السلام تمام کننده هدفی هستند که سیدالشهدا علیه السلام و حتی تمام انبیاء الهی برای آن قیام کردند.

تمام انبیاء و اولیای الهی برای نجات انسان از بیراهه ها و دوری او از زشتی ها برانگیخته شدند چرا که اگر انسان صالح شود، به دنبال آن دنیا نیز پر از صلح و دوستی خواهد شد، به خاطر تحقق و اهمیت همین هدف والا است که همه رسولان و انبیای الهی از حضرت آدم تا خاتم، به حکومت موعود آخرالزمان وعده داده اند و آرزو کرده اند ای کاش حکومت ایشان را درک می کردند، تا بتوانند در آن دولت کریمه خدمت کنند.

حال اگر این راهپیمائی با این معرفت انجام شود چقدر زیباتر خواهد بود؟ و از طرفی طبق روایات ظهور امام زمان علیه السلام از مکه بوده و مسیر حرکت ایشان در نهایت به سمت کوفه است تا آنجا را مرکز حکومتشان قرار دهند و این مسیر دقیقاً همان مسیر و راهی است که حضرت سیدالشهدا علیه السلام آن را طی کردند تا به کوفه برسند. این مشابهت و همسان بودن مسیر حرکت، گواه آن است که قیام مهدوی در امتداد قیام

